

διαιρείται δὲ αὐτὴ διὰ τὸν ἕκ τῆς παρακοῆς προσγευόμενον
 ὄλισθον τῷ νοῒ ταῖς αὐτῆς τῆς ψυχῆς κινήσεσιν· διόπερ τὸ
 μὲν αὐτῆς τῷ ἔμπαθει συναπάγεται μέρος, ὅθεν τῶν τοῦ βίου
 καλῶν ἠδέως αἰσθανόμεθα· τὸ δὲ τῷ λογικῷ αὐτῆς καὶ νοερῷ
 5 πολλάκις συνήδεται κινήματι, ὅθεν πρὸς τὰ οὐράνια τρέχειν ὁ
 νοῦς ἡμῶν κάλλη, ὅτε σωφρονοῦμεν, ὀρέγεται. Ἐὰν οὖν εἰς
 ἕξιν ἕλθωμεν τοῦ καταφρονεῖν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καλῶν, δυνη-
 σόμεθα καὶ τὴν γεώδη τῆς ψυχῆς ὄρεξιν τῇ λογικῇ αὐτῆς
 συνάψαι διαθέσει, τῆς κοινωνίας τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦτο
 10 οἰκονομούσης εἰς ἡμᾶς. Ἐὰν γὰρ μὴ ἢ αὐτοῦ θεότης ἐνεργη-
 τικῶς τὰ τῆς καρδίας ἡμῶν ταμειῖα καταυγάσῃ, οὐκ ἂν δυνη-
 σόμεθα ἐν ἀδιαιρέτῳ τῇ αἰσθήσει, τοῦτ' ἔστιν ἐν ὀλοκλήρῳ
 διαθέσει, γεύσασθαι τοῦ ἀγαθοῦ.

λ.

15 Αἰσθησίς ἐστι νοῦς γευσις ἀκριβῆς τῶν διακρινομένων.
 Ὄν γὰρ τρόπον τῇ γευστικῇ ἡμῶν αἰσθήσει τοῦ σώματος
 τὰ καλὰ ἐκ τῶν φαύλων ἀπλανῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὑγείας
 διακρίνοντες τῶν χρηστῶν ὀρεγόμεθα, οὕτω καὶ ὁ νοῦς ἡμῶν,
 ὅταν εὐρώστως καὶ ἐν πολλῇ ἀμεριμνίᾳ κινεῖσθαι ἄρξοιτο,